

MAGYAR KURIR.

Nr. 17.

Indult Bétsből, Pénteken, Augustus' 27-dikén, 1830.

Frantzia Ország.

A' Moniteur Aug. 16 káról, hirdeti a' Királynak következő Nyilatkoztatását: „Frantziák! Szabadságaitokat megmentettétek; engemet meghívtatok, hogy titeket a' törvények szerént igazgatnának. A' ti munkátok! ditsőségesen el vagyon végezve; az enyim kezdődik. Rajtam a' sor, hogy a' törvényes rendnek, mellyet kivívtatok, tekintetet szerezzek. Senkinek meg nem engedhetem, hogy magát az alól kivonja; mert én magam alája vagyok vettetve. — Az Igazgatásnak mindenütt újra folyamatba kell jöni. Számos Változások történtek már; mások előrekészítetnek. A' hatalomnak olyan férjfiaknak kezeiben kell lenni, kik a' Nemzeti ügyhöz igazán hívek. Egy ilyen hirtelen, ilyen széles kiterjedésű mozgásnak, egy két pillantatnyi zavarodás nélkül, nem lehet megadni; közelít tzeljához. Megkívánom minden jó polgároktól, hogy magokat Felsőbbjeikhez tsatolják és őket segítsék a' rendnek és szabadságnak — mindeneknek hasznára — fentartásában. — Az Országos szolgálatnak minden ágaiban szükségesek a' javítások. Bizonyos nemű adók sujjos teherrel nyomják az Országot; mellynek könnyítésére törvények fognak javallatni. Azoknak megvizsgálásakor egy Reclamatio is meg nem fojtatik, egy Interessze is el nem felejtetik, egy Factum is félre nem es-

mértetik, de addig, míg az új törvények megjelenének, a' mostan erőben lévő törvényekhez kiki engedelmességgel tartozik. Azt a' józan okosság diktálja, a' Status bátorsága parantsolja. Minden jó gondolkozású emberek fordítsák arra befolyásokat, hogy polgártársaikat felöle meggyőzhessék. A' mi engemet illet, én sem jövendőben ígéreteimhez, sem most kötelességeimhez hívtelen nem leszek. — Frantziák! Európa bámulással és meglepettetéssel tekint a' mi ditsőséges Revolutionkra. Kérdésben van, valyon a' Civilizationnak és a' munkának vagyon e' valósággal olly nagy hatalma, hogy ilyen történetek (Revolutiok) végbevitethetnek, a' nélkül, hogy a' társaság általok megrázkódatnák. Oszlassuk meg ez utolsó kétséget; hadd következze hirtelen egy rendes és Nemzeti igazgatás, a' határtalan hatalomnak megbukása után. Szabadság, közönséges rend, ez az a' választott mondás, mellyet a' Párisi Nemzeti Gárda, zászlóin visel; hadd legyen ugyan ez a' Nézőjáték is, mellyet Frantzia Ország Európának mutat. Hazánknak boldogságát és ditsőségét egy két napok alatt Századokra bátorságba fogjuk helyheztetni. Páris Aug. 15-kén 1830.

Lajos Filep.

Petsét Örző, Justitz Minister Dupont.“ —

A' hajdani Kir. Testörző Sereg megoszlatott; a' tisztelknek és katonáknak

egy része pensióval vagy engedelemmel haza bocsátatik, más része a' tábori Seregnel ugyanazon ranggal szolgálatban marad. — Lafitte, Périer, és Dupin Urak a' Ministeritanátsnak tagjává, és Constant Beniamin Úr Stástanátsossá kinevezettek. —

A' Moniteur Aug. 16-káról jelentí: „X Károly Királynak és Familiájának utazása közeledik tzeljához. Ma, azaz 16 ikban hajóra fognak ülni Cherbourgban. Azoknak, kik X Károlyt kísérik és Véle együtt hajóra szállanak, száma mintegy 80 főből áll. A' kísérő Testörzök szeljel bocsátatnak Cherbourgban, lovaikat és fegyvereiket ottan fogják hagyni. Egy két órával a' hajóra szállás után nyoma sem marad ennek a' hosszú utazásnak; tsupán annak a' mély tsendességnek és hallgatásnak emlékezeté marad fen, melly az egész útban uralkodott és a' melly által a' nép kimutatta gondolkozását. Az útban eső városoknak és faluknak lakosi némán nézték az utazó Királyi familiát, a' nélkül, hogy legkissebb tsüfölködő vagy boszszús kiáltásra vetemedtek volna. Mindenütt öszvefutottak az emberek, figyelmetesen szemmel tartották X Károlynak kotsiját; egyébaránt némán hallgattak. Maga az utazásnak lassúsága tsupán arra szolgált, hogy az Országnak gondolkozását, és a' valamit próbálásnak tellyes lehetetlenségét mégjobban megbizonyítaná. — A' Királyt kísérő és bátorságára felügyelő Biztosokat nem lehet eléggé megditsérni. Marsal Maisson, Schonen, Odillon-Barrot, és Pommeraye Urak, eljártak a' reájok bízott dologban tökéletes kéméllyessel és finomsággal, olyan komolyságot és erősséget mutatván ki egyszersínd, melly méltó az Országhoz — mellynek ez alkalmatossággal néminémüképpen Képviselei valának.“ —

Az új Ministerek a' bal Oldalról és a' bal Centrumból valók. Ellenek kettős Oppositio mutatja magát; az egyik (mellynek szöllői a' Gazette és Quotidienné) sokallja a' mi eddig esett, a' másik (mellynek Organumi a' Revolution, Tribune, Journal de Paris, és néminémüképpen a' Courrier is) keveselli. Egyébaránt amazok most nagyon mérséklett hangon szólnak; de annyival lármásabbak ez utolsók.

Ezek előtt mind az, a' mit a' Követek Háza tett — t. i. a' Chártának módosítása, a' X Károly idejéből való Páreknek kizárasa, új Királynak választása 's a' t. — még kevés, nagyon elégtelen, és hijjános. A' Revolution (Újságlevél), az Aristokratismusnak — Páreknek — és mindennemű Privilegiumoknak eltöröltetését sürgeti.

Az új Ministeriumról ugyan azon Journal ezt mondja: „Igy hát egy tiszta nép-zendülés után, melly hét ezer emberek vérén vásároltatott, egyebet nem nyertünk egy bal Centrumból való Ministeriumnál, melly resultatot maga a' Választó-Collegiumoknak hatalma is megtudott volna szerezni. És minélünk, a' kik demokratikai lázassal vádoltatunk, nem jut egyéb annál, a' szomorú nyereségnél, hogy mi előre elláttuk, hogy ez a' puha 's lágy Kamara (a' Követeké), melly a' zendülésnek magát mesterévé tette — az alatt a' szín alatt, hogy abból hasznot szerezzen — nem forgatott mást elméjében, mint annak elfojtását 's elnyomását. Félenk és ügyellen Usurpatorok! Ezekben a' Követekben még tsak a' sem volt meg, a' mi az Usurpatorot kimentse, Erő a' Characterben, és Nagyság a' Végezésekben. Ók a' mi halhatatlan Revolutionkat tsirájában megfojtották. Ma már, nem mi vagyunk magunk, a' ki protestál. Minden protestál. Mindazok, a' kik

hartzoltak, és a' Kartátok tüzéből megmaradtak, minden Sebesek a' kik szenvednek, és véreknél kiontásáért nem Aláírást (pénzt) hanem más jutalmat kívántak. Az elesteknek vére is kiált az új Igazgató-erőszak ellen; mert valóban a' nép nem egy Guizot-Ministeriumért hartzolt, nem azért sebesítettte, nem azért lövettette meg magát.“ — Egy más helyen ugyan azon Újságlevél így szól: „Illyen történetek után, mint a' minéműek szemünk előtt estek, jussa lett volna a' népek egy tökéletes Nemzeti Ministeriumot várni. Mit adnak néki? Mondjuk meg egy szóval, színmutatás nélkül — egy különözö Ministeriumot. Louis Urnak Finantz-Systemái, Guizot Urnak Igazgatói Theoriai, Molé Urnak Monarchiai történetei, Sebastiani Urnak katonás Aristokrátiája, Dupin Urnak Sympathiái és Antipathiái, Périer Urnak kevélysége, Lafitte Urnak az Országos Hitelről való szemlélődései előttünk eléggé esmeretesek; a' mi névszerént a' két utolsót illeti; azt kérdjük, valyon helyes dolog e' a' Börzének mostani állapotjában; két Bankirnak játszani rollét a' Ministeriumban? — Mind ezen emberek örökre saját haszon leső Védelmzői lesznek és maradnak a' Privilegiumoknak, mellyeknek eltörlése teszi egyedül a' mi Revolutionkat tökéletesé és hasznossá.“ — Egy harmadik helyen, ismét: „Nem, sem a' Kamarák, sem a' Ministerek meg nem értették a' Zendülésnek igaz okát, és kevés napok mulva kézzel fogható bajokat fognak kirtsirázni látni, mellyeket elkészülve nem valának, de a' mellyeket előre elláthatlak volna, ha azoknak az Intéselkek és nógatásoknak, mellyek nékiük szünetlen adattattak, figyelmet ajándékoztak volna.“ — De legvilágosabban megtetszik ennek a' Journalnak Republikanis-

must akaró tzelja az itt alább következő levélnek utóljából, mellyet egy Párisi Polgár (Briffault) írt Orleans Hertzeghez (minekelötte a' Koronát felvette volna), és a' mellyet a' többször említett Journal ekképpen közöl: „Mitsoda jussom mernek egynehány Követek, a' régi Monarchiának egynehány Pairjei és liz Journalisták, Királyt adni Frantzia Országnak? Munkában van e' igazán, hogy a' Nemzetet annak módja szerént és nyilván megkérdézzék tanátsképpen, vagy azt hiszik, hogy a' Consulatusnak szemfényvesztő mesterségeit megújíthatják? Nem elég e' X Károlynak lemondása, és az Országból való bátorságos kikísértetése a' polgári háború vagy idegen megtámadás felelmének elosztására? Hol vagyon a' színe annak a' hirtelenében teremtett és improvisált, Thronusnak, mellyre Hertzegségedet ültetni akarják? Hát még ezután is tartanunk kell Budgetot, Udvari tseledek, Státustanátsot, kövér Sinecuristákat, Gála-napokat és nagy asztalokat? s Azért hartzoltunk mi tsupán, hogy lássuk az egyik Udvart kiköltözni, a' másikat beköltözni? — Méltóságos Ur! Mgod, Hertzeg és törvényszerető férjfiu; Fiai, ön példája szerént, a' betsületnek és jáborságnak ösvényén járnak: de ki állhat arról jót, hogy Mgod nemzetségében egy X Károly nem fog találatni, a' ki hitét megszévén a' Chartát, mellynek hív megtartására Hgédet megakarják eskedtetni, megfogja rontani? Nehány esztendőök mulva, útszáinkon újra hartzolnunk és halnunk kell e' a' Királyi katonáknak fegyvere által? Ezek pedig a' jövendőnek félelmes kinézései egy örökös Királyságban!“

A' Courrier is elégedetlenséggel szól a' Követek Kamarájáról, és újat óhajt helyébe: „A' mit a' Kamara eddig

tselekedett, így szóll a' többek között, az nem több, mint a' mire a' történetek kényszerítették. Előbb haladni nem tud, és minél tovább játsza rolleját, annál inkább veszít tekintetéből. Az szemmel látható, hogy a' környülállásokat, melyek között vagyón, nem érti.“ —

A' Moniteur Aug. 17-kéről egy Kir. Rendelést hirdet, melly szerént a' hajdani CiVilliste ingó és fekvő javainak számbaszédésére egy három személyekből álló Biztoság neveztetik ki. A' Biztosok: Gróf Montalivert, Schonen és Duvergier Urak. Ingyen fognak dolgozni. — Egy más Kir. Rendelés szerént, Orleans Lántásai (Lanciers d' Orleans) név alatt egy új Regiment fog felállittatni.

Generalis Clauzel Aug. 14-dikén Párisból elutazott Toulonba. Onnét Algirba fog menni a' Fővezérségnek által vételére. Magával 30 haditiszteket, több Hadi Biztosokat 's a' t. viszen Afrikába.

A' Követek Házának Aug. 14-diki Ülésében midőn Boisbertand Ur Ca' jobb Oldalról) az új esküvésnek letételekor beszédet tartana, emlékezetet tétt azokról a' fenyegetésekről, mellyekkel a' Kamara az ő mérséklettségéért illetetik (chihetően az olyan forma Újságtikkelyekre tzelozott, mint a' minéműeket oda feljebb közlöttünk). Constant Beniamin Ur néki azt viszonozta, hogy ő azon fenyegetésekről tudni sem akar; ám írjanak beszélljenek a' Journalisták, a' mint szabadságokban áll, a' Követek Háza azomban, reájok nem ügyelven, tegye a' mi kötelességében áll. A' nép most éppen olyan értelmes és tsendes, mint a' millyen vitéz és nagylelkű vala a' mult napokban. — Ugyan ezen Ülésben a' Belső Minister Guizot Ur, két törvény javallatot terjesztett elő; az egyik szerént a' Vá-

lasztók Laistromának revisioja, a' környülállások miatt egy hónappal későbbre elhalasztatik az Országnak minden megyéiben, és így a' Laistrom Sept. 15-kén fog megújittatni és Oct. 31-kén bérekesztetni; a' másik szerént a' kilépett Követeknek helyébe újak a' Kerületi Collegiumok által fognak választatni, nem tekintvén azt, hogy a' kilépők a' Megyebeli Collegiumoktól küldettettek e' vagy a' Kerületiektől. Mind a' két törvény valóságos lészen, az az tsupán mostanra szóll. A' törvényjavallatok a' Bureaukhoz utasittattak; 17-ikben vétetnek fel köz gyűlésben.

Hertzeg Laval-Montmorency (ez előtt Betsben, most közelébb Londonban Követ) a' Főrendek Háza Elölülőjéhez Báro Pasquier Urhoz írott levelében kinyilatkoztatja, hogy ő az új esküvést le nem teheti, és magát félrevonva, magánosságban fog élni 's az időtől fogja várni a' tanátsot. Marquis Latour, Marquis Rosambo 's a' t. hasonlóan tselekedtek.

A' Párisi Tanáts-Biztoság azt végezte, hogy a' Gréve piatzon (a' városháza előtt) jövendőben kivégeztetések ne essenek. Egy emlék oszlop fog e' piatzon, az itt elesteknek emlékezetére állittatni. Egyszersmind négy nagy képek fognak festtetni a' Városháza számára, mellyek az Angouleme-Szálában, melly most Revolutio-Szálája nevet vett fel; fognak függesztetni. A' tárgyak ezek: a' Louvre, (Kir. palota) megtámadása; Orleans Hertzeg és Lafayette a' városháza áltánján; Orleans Hertzegné meglátogatja a' Hotel-Dieu Kórházban a' Sebeseket; és a' Frantziák Királyának esküvése.

Aug. 15-kén délutáni 2 órakor mintegy 400 mester emberek a' Politzia főtisztjéhez Girod Urhoz felmenvén, panaszszokat nyújtották a' mostani ne-

héz élet eránt, és azt kívánták a' többek között, hogy minden idegen nemzetbeli mesteremberek Párisból, hajtattassanak ki; mivel a' hasznót azok veszik el a' honnyiak elől. Giroud Ur minden módon igyekezett az erősködő Esedezőket megnyugtátni: — „Hát ti — monda nékiük — ki akarjátok elűzni magatok között azokat, kik a' Frantzia törvénynek oltalma alatt familiáikkal együtt nálunk megtelepedtek. Mit szólnátok ti ha Londonban, Berlinben, és Bétsben, a' költsönt költsönnel fizetvén, az ott élő familiás Frantzia mesterembereket ki akarják űzni? Százi idegenek helyett, kiket ti Frantzia Országból kiűznétek, a' külföldről száz Frantziákat küldenének néktek vissza, és sorsotok megint a' régi lenne kegyetlenségek mellett is. . . . Megvagynak téve a' rendelések, hogy munkátok legyen, a' kettőztesétek meg szorgalmatokat, a' haladjátok felyül, a' külföldieket inkább, mintsem őket kiűzzétek, mert az annak a' megvállása lenne részeteokről, hogy ők nálatok külfömbb mesterek. . . .” Ezen előadásnak helyességét, a' mint a' Constitution-nél írja, állallatták a' mesterek, és szépen hazamentek.

A' Falaisei Újság Aug. 11-kéről ezt írja: „X Károly Király tegnap reggel 8 órakor, jöven Argentauból, itt méné keresztül. A' kísérő sereg: 4 Kompánia testőrzőkből állott. Elöl lovagolt Angouleme Hertzeg több Generalisoktól környülvéve. Annakutánna jöttek több Udvari kotsik, és a' királyé, mellyben X Károly, Hg Polignac Armand (testvéreje Polignac Juliusnak a' Ministernek) és Hg Luxembourg; Más kotsikban ültek Angouleme Hertzegné; Berry Hertzegné; Bordeaux Hertzeg és Mademoiselle (a' testvérje) számos kísérőik-

kel együtt. — A' Király, midőn keresztül ment városunkon, egy levélnek olvasásába volt elmerülve; Angouleme Hg köszönt a' népek. Berry Hgné, és Angouleme Hgné szomorúak valának. X Károly, külső tekintetből ítélve, jól érzette magát. — A' várostól mintegy fél-mérföldnyire Miettében megállott a' Király és ott egy tsekély Fogadóban fölöstökölt, még pedig abban a' szobában, hová tsupán paraszt emberek járnak. A' Királyi familia leült a' fapadokra és ott evett, a' ki's bejáró nép között. Ez a' jelenés legalább is egy óráig tartott. A' Király és a' Hertzegek minden féle sorsú emberekkel beszéllgettek, és annakutánna folytatták az utat Condé felé. Ennek az olly magas rangról leezett Familiának látása igen megilletett minden szíveket. Az ember elfelejti hibáit a' fejedelmeknek, ha szerentsétlenségben látja őket. Egyetlen egy sértő kiállítás vagy hang sem tette keservesebbé X Károlynak szomorú sorsát, ki Frantzia Országot most harmadszor és utoljára hagyja el. A' nép tsendes volt, hallgatott. A' Királyi ügynek nem egy két vén szolgája hullatott a' Thronusból letételett Monarchájának látására könnyeket. A' hívség mindég szép, kiváltképpen azokhoz, kik szerentsétlenek. A' közönséges gyűlölség tsupán azokat éri kik Urokat, kinek a' szerentse napjában tsuszva hízelkedtek 's szolgáltak, gyalázatosan elhagyták. — X Károly Cherbourgban fog hajóra ülni és vagy Angliába vagy Palermóba fog menni. Ujabb tudósítások szerint (Párisból Aug. 18-káról) X Károly Király és familiája Aug. 17-kén délután a' Great Britain nevű Amerikai hajóra felült és egy második Amerikai hajónak társaságában Portsmouth felé elvitorlázott. Két Frantzia hajó kíséri őket. Ugyan ezen tudósítások szerint Hertzeg

Polignac Aug. 16-kára viradóra éjjel Granvillében (egy kiseded Kikötő az éjszaki Frantzia partokon) elfogattatott, egy másik emberrel együtt, kit Montbel Urnak gyanítanak lenni. A' két rabok számos kísérők által Saint-Ló Városába elvitettek.

A' Journal des Debats és utánna több más Journálok is privát levél után Algirből Jul. 31-kéről — azt írják, hogy a' jó egyetértés az Algíriak és Frantziák között néhány napok oltá megbomlott; Jul. 28 dikán két frantzia katona megmérgezett kávéval megégettett, egy csoport nép a' Babazoni kaput megtámadta, 19 frantzia katonát le vágott; a' Frantziák fegyvert ragadtak, 's a' pártos csoportot környül fogták. Egy közzülök ki vallotta, hogy rövid napok alatt egy nagy Öszveesküvés fogja magát kiűtni; 60,000 Beduinok minden nap vártnak Algir kapuihoz az Ország belsejéből, és még ezekkel a' Frantziák hartzolnak, a' városban az Arabsok és Maurusok felfegyverkeznek és katonáinkat leöldösik. Ennek a' valomásnak igazságáról tsak hamar meglehete győződünk. Egy Algiri lakosnál 10,000 pistolyok találtattak elrejtve; az új Szitziliai Estvére valók. — 29 dikben a' pártos öszveesküvők közzül 40-en megöltöztettek. A' Fő vezér minden Sereget öszvegyűlni parantsolt a' városban. A' 17-dik Linea regement, mely a' tengerparton egy kis várat őrizett négy órányira a' várostól, a' Beduinoktól megtámadtatván, kéntelen volt Algirba visszavonulni. A' 60,000 Beduinokat még most is várjuk. A' tábor már — holtakban és sebesekben — többet veszített 8,000 embernél; a' vérhas most is uralkodik. Ha a' dolgok tovább is így mennek, nem tudjuk mi lesz az Expeditióból."

A' Moniteur Aug. 17-dikéről, erre nézve így szól: „Némelly Ujságlevelek, hihetően rosszszül tudósított levelezőik után, jelentik vala, hogy Algirban egy Öszveesküvés és zendülés ütötte ki magát. Minthogy ez a' jelentés az Afrikai Expeditionál szolgáló katonáknak hozzátartozóit aggodásba ejthetné: tehát mi meghatalmaztatunk mind ezen híreknek megtzáfólására. A' Hadi Ministerium Correspondentiája, mely újabb Datumu, mint azok az Öszve esküvésről beszéllő levelek, egy betűt sem említ erről a' dologról, és Aug. 7-kéig még tsak legkisebb környülállást sem említ, mely arra távolról is mutathatna.“ —

G ö r ö g O r s z á g.

Sámos Szigete, melyet a' mint tudva van, a' Londoni Protokollum Görög Országtól elszakasztott és a' Török hatalom alá adott, tökéletes felzúdulásban vagyon, az oda küldött Török tisztviselőket kiverte, és magát függetlennek hirdetteti. A' Sziget városainak és faluinak Képviselei Jun. 5-kén 1830 Choraiban öszvegyűlvén, elvégezték, hogy hazájokat Görög Országtól elszakasztatni soha meg nem engedik. Választott szavak: Szabadság vagy halál!

Elölülőjévé a' Szigetnek Logotheti Lykurg választatott, — minthogy Gróf Capodistrias, nem akarván a' Londoni Protokollumnak ellenére tselekedni, Számos szigetét a' Görög Igazgatóságuknak oltalmába venni nem akarja.

N á p o l y.

Nápoly Aug. 4-kén. Cassaroi Hertzeg Don Statella külső Ministeré tétetett. — Az Algiri volt Dey Hussein-Bei, kit ide a' Jeanne d' Arc

nevű Frantzia Fregát hozott, tegnap 11 órakor Vejével együtt a' szárazra kiszállott és a' Frantzia Követségvivőt 's Consult meglátogatta, és ma reggel a' Vittoria tüzimű Vendégfogadóba, mellynek egy nagy részét ki bérlette, beköltözött; 54 erősen befátyolozott aszszonyok, többnyire szeretsenek, és 4 ifjú leányok vannak véle, 50 Török tselédekkel együtt.

N a g y B r i t a n n i a.

London Aug. 12-kén. A' Király és az egész Udvar kiköltözött Windsorba lakni. — Báró Haussez (Frantzia Tengeri Minister X Károlynál) Aug. 12-dikén estve — minekutánna négy éjjelt egy hajóladikban töltött — Eastbourneba megérkezett, és másnap reggel Londonba elutazott.

London Aug. 14-kén Pratt és Williams Generalisok a' Bath rendnek közép keresztjét megnyerték.

Oberst-lieutenant Macdonald Ur, Britanniai Követ a' Persa Udvarnál Jun. 11-dikén Taurisban megholt.

Az alsó Ausztriai Ts. K. Kormány-szék Aug. 14-dikén egy Hirdetést tett a' Bétsi Ujság hivatalos levelében közönséggé, melly ezt foglalja magában: „Ő Ts. K. Felsege, méltóztatott a' tanításra ügyelő Udvari Biztosságnak Aug. 3-dikán költ Decretuma szerint, a' Fels. Magyar Udvari Cancellariához Oct. 28-dikán 1829-ben botsátott kegyelmes végzésében azt rendelni, hogy azokat a' Magyarokat kivévén, a' kik ugyan Magyarországon kívül más tartományban magános tanítók által, de Magyarországon bevett és fenn álló tanításbeli rendszer szerint taníttatnak, és meghatározott idő szakaszban, a' Kir. rendelések által megállítatott módon valamely Magyar

országi Oskolában vizsgáltatnak meg tett előmenetelekből; senkinek másnak, a' ki Magyar Országon kívül más tartományban született, még ha Magyar is, — ha más Ausztriai tartományban akár közönséges tanító Intézetekben, akár magános tanítók által taníttatott az ezekben bevett tanítás rende és módja szerint; nem szabad akármely Oskolában sem a' Katholicusoknál, sem a' két Evang. Vallást követőknél, sem pedig a' nem egyesült Görög ritusúaknál, akárminémű szín alatt tudománybeli megvizsgáltatásra botsátatni.

M a g y a r O r s z á g.

Kaposvár, Aug. 3-kán Minekutánna T. N. Somogy Vgyében ez előtt 6 esztendeig első Al-Ispányságot viselt Sárdi Somsich Pongrácz Ő Nsga Al-Nádor-Ispányi hivatalra kineveztetett volna, Nagy Mélt. Gróf 'Sigray József Fő-Ispány Ur Ő Exja ezen megürült első Al-Ispányi hivatal' bétöltésére közgyűlést hirdetvén, a' TT. Karok 's Rendek által Aug. 3-dikán első Al-Ispánynak választatott T. Nagy-Attádi Czindery László Ur. Úgy nem különben Boldog Aszszonyfai T. Igmándy Antal volt Fő-Jegyző Ur a' Kőszegi kerületi Táblához mint Assessor általvitetvén, ennek helyébe Tek. Nádasdi Sárközy Albert Ur, ki előbb 18 esztendeig 2 dik, és első Al-Jegyző volt, fentisztelt Fő-Ispány Ur Ő Exja által Fő-Jegyzőnek kineveztetett. A' többi Tisztviselő Urak megmaradtak.

Az Ország Gyűlésére választatott Ts. Követ Urak neveinek folytatása.

A) A' Ts. Ns. Vármegyék részéről. Csongrád Vármegyéből: TT. Bene József, Fő Jegyző, és Horgosi Káráz Benjámín Fő Sz. Bíró Urak.

Gömör Várm. T. Abafalvai Abafy Károly Ur, 1-ső Al-Ispány, és T. Pilisi Szilassy Ferentz 2-dik Al-Ispány Ur.

Szabolcs Várm. T. Patay István Ur, 2-dik Al-Ispány, és T. Lászlófalvi Bördögh Aloiz Ur, Fő Jegyző.

Szepes Várm. T. Filitzi Almásy Lajos Ur, 1-ső Al-Ispány, és T. Jekelfalusy János Fő Sz. Bíró.

Tolna Várm. Mélt. Gr. Andrassy György Ur, és T. Martinides László Ur, Fő Jegyző.

Ung Várm. T. Bernáthfalvi Bernáth Sigmund Ur T. Bíró, és T. Petroczy István Ur Fő Jegyző.

Horvát, Tót és Dalmat országo kból, a' Fő Rendek Táblájához: Nagys. Buzán Aloiz; Kir. Tanácsos és a' Bani Törvényszék Tábla Bírója; — a' Statusok Táblájához: T. Ozegovich István Ur, a' Horvát országi Törvényszék Assessora; és Zdentzay Miklós Ur, Körös Várm. 1-ső Al-Ispánya.

Verőcze Várm. Nagys. Szallopek János Kir. Udvarnok, 's Tanácsos 1-ső Al-Ispány, és T. Jankovich Ur, T. Bíró.

B) A' Sz. K. Városok részéről:

Besztertze Bányáról: T. Globits József Ur, Fő Bíró, és T. Szumrak János Ur, Fő Jegyző.

Győröböl: T. Szakáts Mihály Ur, Polgár Mester, és T. Zech János Ur Senator.

Komáromból: T. Amtmann József Ur, Fő Bíró, és T. Laky Gábor Ur Senator.

Körmöztz Bányáról, T. Aschner József Ur, Polgár Mester, és T. Jekelfalusy Ur, Fő Bíró.

Közegéről, T. Gáál József Ur, Fő Jegyző és T. Bíró.

Pestről, T. Eichholz János Ur, Város Kapitánya, és T. Damianovits György Ur, Senator.

Selmetsz-Bányáról: T. Dvihal Ferentz Ur, Senator és V. Kapitány, és Matulay János Ur Fiscalis és Várm. T. Bírája.

Sopronból, T. Wagner Ferentz Ur, Polgár Mester, és T. Leithner Ferentz Ur Fő Bíró.

A' pénz folyamat Augustus' 26-dikán; közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 97 15/16
Az 1820-béli sorsosok, —
Az 1821-béli hasonlóok, 126 1/2
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 59 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1275 for. ton,
Conv. Pénzben

J e l e

Némelly Hazafiaknak a' következő koronázás alkalmatosságára nézve, kedves tudósítás lehet, hogy Egy igen szép, finom ízléssel 's próbás ezüstből készült lószerszám találtatik itt Bétsben, melly eladóvá tételik. Ennek már a' belső értéke is 250 f. ér Conv. pénzben. Meg lehet azt látni a' Fehér hattyúnál, a' belső városban; a' Karinthia útszában a' Kir. Testörző Sereg Szijartójánál, ahol az árát is megtudhatni.

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)